

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1109**z dnia 27 czerwca 2019 r.****kończąca postępowanie dotyczące przywozu spawanych rur, przewodów rurowych oraz profili drażonych o przekroju poprzecznym kwadratowym lub prostokątnym, z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, pochodzących z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z państw niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 28 września 2018 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii spawanych rur, przewodów rurowych i profili drażonych, o kwadratowym lub prostokątnym przekroju poprzecznym, z żelaza innego niż żeliwo lub ze stali innej niż nierdzewna, z wyłączeniem rur przewodowych w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu oraz rur okładzinowych i przewodów rurowych w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu („elementy drażone”), pochodzących z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 14 sierpnia 2018 r. przez Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Rur Spawanych w Unii Europejskiej („skarżący”) w imieniu producentów unijnych. Przedsiębiorstwa reprezentowane przez skarżącego odpowiadały za ponad 40 % całkowitej unijnej produkcji elementów drażonych. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Wniosek o rejestrację

- (3) W dniu 20 grudnia 2018 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Skarżący twierdził, że nastąpił znaczny wzrost przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, co wynika z porównania:
 - a) wielkości przywozu w okresie następującym po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem („OD”) (lipiec – październik 2018 r.) w stosunku do okresu lipiec – październik 2017 r., oraz
 - b) średniego miesięcznego przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie następującym po wszczęciu dochodzenia (październik i listopad 2018 r.) w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu spawanych rur, przewodów rurowych oraz profili drażonych o przekroju poprzecznym kwadratowym lub prostokątnym z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, pochodzących z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Rosji i Turcji (Dz.U. C 347 z 28.9.2018, s. 6).

1.3. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze Macedonii Północnej, Rosji i Turcji, znanych importerów, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że wstępnie dokonała doboru próby producentów unijnych, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji produktu podobnego w Unii w okresie od lipca 2017 r. do czerwca 2018 r. oraz na podstawie położenia geograficznego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Jeden z wstępnie objętych próbą producentów poinformował Komisję, że nie jest w stanie wypełnić pełnego kwestionariusza i w związku z tym nie chce zostać włączony do próby producentów unijnych. W związku z tym Komisja postanowiła dokonać przeglądu próby producentów unijnych poprzez zastąpienie tego producenta kolejnym pod względem wielkości produkcji producentem unijnym. Ostateczna próba stanowiła ponad 30 % szacowanej produkcji unijnej produktu podobnego i została uznana za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

1.4.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (8) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych w Unii o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) Dwunastu niepowiązanych importerów zgłosiło się do Komisji; czterech z nich zadeklarowało przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby obejmującej trzech importerów na podstawie największej wielkości przywozu do Unii oraz ich położenia geograficznego w Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych importerów, których dotyczy postępowanie. Nie przedstawiono uwag.

1.4.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Macedonii Północnej, Rosji i Turcji

- (10) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Macedonii Północnej, Rosji i Turcji o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do przedstawicielstw Macedonii Północnej, Rosji i Turcji przy Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących w swoich krajach, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (11) Dziesięciu producentów eksportujących w Turcji, trzech w Macedonii Północnej i dwóch w Rosji dostarczyło wymaganych informacji i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby.
- (12) Ze względu na ograniczoną liczbę producentów eksportujących w Macedonii Północnej i Rosji, Komisja postanowiła, że dobór próby nie jest konieczny w tych dwóch krajach.
- (13) Jeżeli chodzi o producentów eksportujących w Turcji, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z trzech producentów eksportujących, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz władz państw, których dotyczy postępowanie. Nie przedstawiono uwag.

1.5. Indywidualne badanie

- (14) Jeden producent eksportujący w Turcji zgłosił wniosek o badanie indywidualne na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę wnioski przedstawione w motywie 97, dalsze rozpatrywanie tego wniosku nie było konieczne.

1.5.1. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (15) W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusze on-line i zwróciła się do trzech współpracujących producentów eksportujących w Macedonii Północnej, dwóch współpracujących producentów eksportujących w Rosji, trzech objętych próbą producentów eksportujących w Turcji, czterech objętych próbą producentów unijnych oraz trzech niepowiązanych importerów objętych próbą o udzielenie na nie odpowiedzi.
- (16) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech współpracujących producentów eksportujących w Macedonii Północnej, jednego współpracującego producenta eksportującego w Rosji, trzech objętych próbą producentów eksportujących i jednego producenta eksportującego wnioskującego o indywidualne badanie w Turcji, czterech objętych próbą producentów unijnych oraz trzech objętych próbą importerów niepowiązanych. Jeden producent eksportujący w Rosji nie udzielił odpowiedzi i poinformował, że nie chce współpracować.

1.6. Wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uważane za niezbędne do stwierdzenia istnienia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

European Steel Tube Association, Paryż, Francja

Producenci unijni objęci próbą

— Tata Steel UK Limited, Corby, Zjednoczone Królestwo

— Tata Steel Tubes BV, Oosterhout i Zwijndrecht, Niderlandy

— Marcegaglia Carbon Steel S.P.A, Gazoldo degli Ippoliti, Włochy

Producenci eksportujący w Macedonii Północnej

— FZC 11 Oktomvri AD, Kumanovo

— IGM-Trade Ilija I dr d.o.o. Kavadarci

— Metalopromet Doeel, Strumica

PAO Severstal Group

— PAO Severstal, Czerepowiec, Rosja

— JSC Severstal Distribution, Czerepowiec, Rosja

— SIA Severstal Distribution, Ryga, Łotwa

— Severstal Export GmbH, Manno, Szwajcaria

Producenci eksportujący w Turcji

— Noksel Çelik Boru Sanayi A.Ş., Ankara

— Özdemir Boru Profil San. ve Tic. Ltd. Şti., Zonguldak

— Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi, Iskenderun

— Yücel Boru ve Profil Endüstrisi, Sztambuł

Objęci próbą niepowiązani importerzy w Unii

— Kromat Trading Ltd, Londyn, Zjednoczone Królestwo

— Carl Spaeter GmbH, Duisburg, Niemcy

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (18) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2018 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (19) Produktem objętym postępowaniem są spawane rury, przewody rurowe i profile drażone, o kwadratowym lub prostokątnym przekroju poprzecznym, z żelaza innego niż żeliwo lub ze stali innej niż nierdzewna, z wyłączeniem rur przewodowych w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu oraz rur okładzinowych i przewodów rurowych w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu, pochodzące z Macedonii Północnej, Rosji i Turcji, obecnie objęte kodami CN 7306 61 92 i 7306 61 99 („produkt objęty postępowaniem”).
- (20) Elementy drażone stosowane są w wielu różnych zastosowaniach, na przykład w strukturalnych i nośnych zastosowaniach w przemyśle budowlanym, urządzeniach przeładunkowych, obrabiarkach, przemyśle motoryzacyjnym, maszynach rolniczych, urządzeniach rolniczych i innych podobnych zastosowaniach.

2.2. Produkt podobny

- (21) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynkach krajowych państw, których dotyczy postępowanie,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (22) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Macedonia Północna

- (23) Trzech producentów eksportujących w Macedonii Północnej współpracowało w dochodzeniu, mianowicie FZC 11 Oktomvri AD („FZC”), IGM-Trade Ilija I dr d.o.o. („IGM”) i Metalopromet Doel („Metalopromet”).

3.1.1. Wartość normalna

- (24) Aby obliczyć wartość normalną, Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących jest reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (25) W przypadku jednego z producentów eksportujących, mianowicie FZC, ogólna sprzedaż krajowa nie była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (26) Ponieważ produktu podobnego nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja skonstruowała wartość normalną dla FZC zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (27) W przypadku gdy nie było sprzedaży z zyskiem dla danego rodzaju produktu, wartość normalną dla tego rodzaju skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- a) średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracującego objętego próbą producenta eksportującego przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w OD; oraz
 - b) średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w OD.

W przypadku sprzedaży z zyskiem dla danego rodzaju produktu wartość normalną dla tego typu konstruowano w oparciu o koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski dla tego rodzaju produktu, a nie o średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków.

- (28) W przypadku IGM i Metalopromet, na podstawie badania reprezentatywności opisanego w motywie 24, Komisja stwierdziła, że produkt podobny był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym.
- (29) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (30) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej tego jednego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (31) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD.
- (32) W przypadku gdy mniej niż 80 % sprzedaży krajowej przyniosło zysk lub średnia ważona cena sprzedaży była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (33) W przypadku gdy sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, jak opisano w motywie 27 powyżej.
- (34) W toku dochodzenia ustalono, że w przypadku IGM i Metalopromet, w odniesieniu do niektórych rodzajów produktu, sprzedaż niektórych rodzajów produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, lub też dany rodzaj produktu nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym. Dla tych rodzajów produktu wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego. W pozostałych przypadkach wartość normalną ustalono na podstawie cen krajowych w zwykłym obrocie handlowym.
- (35) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że opisana powyżej metoda obliczania wartości normalnej jest niespójna. Jego zdaniem Komisja powinna była zastosować konstruowaną wartość normalną (a nie sprzedaż krajową) dla wszystkich eksporterów w Macedonii Północnej, zwłaszcza ze względu na fakt, że rynek krajowy w Macedonii Północnej nie stanowiłby reprezentatywnego punktu odniesienia w celu porównania ze sprzedażą na rynek unijny ze względu na jego wielkość, możliwości finansowe i warunki konkurencji.
- (36) Komisja zauważyła, że przy obliczaniu wartości normalnej konsekwentnie wykorzystywała metodę określoną w art. 2 rozporządzenia podstawowego. Pominięcie cen w przypadku dostatecznej sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z sugestią skarżącego, byłoby sprzeczne z tym przepisem. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

3.1.2. Cena eksportowa

- (37) Wszyscy trzej producenci eksportujący w Macedonii Północnej dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. Cena eksportowa została w związku z tym ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.1.3. Porównanie

- (38) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową na podstawie ceny ex-works.
- (39) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do upustów, kosztów przeladunku, załadunku i kosztów dodatkowych, transportu, kosztów kredytu, opłat bankowych, kosztów pakowania i prowizji.

3.1.4. *Margines dumpingu*

- (40) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (41) Poziom współpracy w przypadku Macedonii Północnej był wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił prawie 100 % całego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie marginesy dumpingu, wyrażone w postaci odsetka wartości importowej CIF, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
FZC 11 Oktomvri AD	8,5
IGM-Trade Ilija I dr d.o.o.	1,5
Metalopromet Doeel	1,9
Margines ogólnokrajowy	2,9

- (42) Ze względu na fakt, że marginesy dumpingu dla dwóch z trzech objętych próbą macedońskich producentów eksportujących znajdowały się poniżej progu *de minimis* określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja sprawdziła, czy średni ważony ogólnokrajowy margines dumpingu był powyżej tego progu.
- (43) Ogólnokrajowy margines dumpingu został obliczony jako średnia ważona marginesów dumpingu ustalonych dla wszystkich współpracujących producentów eksportujących w Macedonii Północnej. Poziom dumpingu, wyrażony jako odsetek wartości CIF wywozu współpracujących producentów eksportujących, wyniósł 2,9 %, czyli powyżej określonego wyżej progu *de minimis*, który wynosił 2 %.

3.2. **Rosja**

- (44) W Rosji jeden producent eksportujący współpracował w dochodzeniu, a mianowicie PAO Severstal („Severstal”).

3.2.1. *Wartość normalna*

- (45) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej Severstalu była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez Severstal była reprezentatywna.
- (46) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (47) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej tego jednego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (48) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD.

- (49) W przypadku gdy mniej niż 80 % sprzedaży krajowej przyniosło zysk lub średnia ważona cena sprzedaży była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (50) W przypadku gdy sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, jak opisano w motywie 27 powyżej.
- (51) W toku dochodzenia ustalono, że wartość normalną dla jedynego współpracującego producenta eksportującego oparto, w odniesieniu do niektórych rodzajów produktu, na średniej ważonej cen całej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu w OD, w odniesieniu do innych rodzajów produktu na cenach krajowych w zwykłym obrocie handlowym, a w odniesieniu do jeszcze innych rodzajów produktu wartość ta została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

3.2.2. Cena eksportowa

- (52) Przedsiębiorstwo Severstal wykorzystywało trzy kanały sprzedaży przy sprzedaży do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwo to sprzedawało produkt objęty postępowaniem bezpośrednio pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii, za pośrednictwem powiązanych importerów w Unii oraz za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Szwajcarii.
- (53) Jeżeli producent eksportujący dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii oraz w przypadkach, w których sprzedaż odbywała się za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Szwajcarii, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (54) W przypadku sprzedaży za pośrednictwem powiązanych importerów, cena eksportowa została skonstruowana na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takich przypadkach dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, oraz w odniesieniu do osiągniętych zysków.
- (55) W celu ustalenia odpowiedniego poziomu zysku Komisja oceniła informacje zebrane od trzech importerów objętych próbą. W toku dochodzenia ujawniono jednak, że dwóch importerów objętych próbą działało jako dystrybutorzy wielu różnych towarów zamawianych przede wszystkim w Unii, a przywóz produktu objętego postępowaniem stanowił jedynie niewielką część ich działalności. Żadne z obu przedsiębiorstw nie było w stanie oddzielić marży zysku związanej z działalnością w zakresie przywozu od swojej ogólnej działalności. W związku z tym marże zysku tych przedsiębiorstw nie odzwierciedlały ich działalności w zakresie przywozu i odsprzedaży produktu objętego postępowaniem. Głównymi obszarami działalności trzeciego niepowiązanego importera były przywóz i odsprzedaż produktu objętego postępowaniem, w związku z czym zgłoszona marża zysku należycie odzwierciedlała tę działalność. W związku z tym przy konstruowaniu ceny eksportowej zastosowano marżę zysku tego importera zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Marża zysku wynosiła [od 2 % do 6 %].

3.2.3. Porównanie

- (56) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową jedynego producenta eksportującego na podstawie ceny ex-works.
- (57) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów transportu, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów ubezpieczenia, pakowania i kredytu, opłat przywozowych, opłat bankowych, bonifikat i prowizji.
- (58) Współpracujący producent eksportujący wystąpił również o dostosowania ze względu na ujemny koszt kredytu na sprzedaż eksportową w euro na podstawie art. 2 ust. 10 lit. g) rozporządzenia podstawowego. Producent ten twierdził, że cała sprzedaż do Unii odbywała się w euro, a średnia stopa procentowa LIBOR dla euro w OD była ujemna. Komisja zauważa, że celem korekty kosztów kredytu na podstawie art. 2 ust. 10 lit. g) jest uwzględnienie warunków kredytu, które zostały uzgodnione przez sprzedawcę i kupującego w momencie zawarcia umowy lub sprzedaży. Jest to czynnik brany pod uwagę przy określaniu naliczanej ceny, niezależnie od rzeczywistych kosztów lub zysków ostatecznie poniesionych lub dokonanych w odniesieniu do tej sprzedaży, ponieważ koszty te lub zyski nie mogły zostać uwzględnione, w przypadku gdy cena została ustalona na podstawie umowy. W każdym przypadku i bez uszczerbku dla powyższego przedsiębiorstwo nie wykazało, że czynnik ten miał wpływ na ceny i porównywalność cen i w związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (59) Jeżeli chodzi o sprzedaż eksportową dokonaną za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Szwajcarii, producent eksportujący twierdził, że szwajcarskie przedsiębiorstwo handlowe działało jako jego wewnętrzny dział sprzedaży, z którym tworzył jeden podmiot gospodarczy. Producent eksportujący wskazał, że szwajcarski przedsiębiorca jest jego przedsiębiorstwem zależnym w 100 %, który odpowiada za sprzedaż produktu objętego postępowaniem do Unii. Z tego powodu zdaniem współpracującego producenta eksportującego Komisja nie powinna była dostosować określonej przez siebie ceny eksportowej, uwzględniając prowizję.
- (60) W toku dochodzenia ustalono jednak, że w odniesieniu do sprzedaży do Unii między przedsiębiorstwem dominującym a przedsiębiorstwem handlowym w Szwajcarii nie istniały żadne wyłączne stosunki, a w grupie znajdowały się inne podmioty zajmujące się wywozem do Unii, w tym sam producent eksportujący, który sprzedawał również towary bezpośrednio. Jak wspomniano w motywie 52, spółka dominująca w Rosji wykorzystywała trzy różne kanały wywozu do Unii w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Z tych powodów Komisja stwierdziła, że związek między producentem eksportującym a jego przedsiębiorstwem powiązaniem w Szwajcarii nie miał charakteru zintegrowanego i wewnętrznego działu sprzedaży, dzięki któremu oba podmioty prawne stanowiłyby jeden podmiot gospodarczy. Komisja uznała, że związek ten odpowiada funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji w rozumieniu art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym twierdzenie, zgodnie z którym producent eksportujący i jego powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii stanowią jeden podmiot gospodarczy, zostało odrzucone. W rezultacie cena eksportowa została dostosowana zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego przez odliczenie prowizji. Obliczenia dotyczące prowizji opierały się na kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa handlowego oraz na uzasadnionej marży zysku, jak określono w motywie 55, na podstawie informacji dostarczonych przez niepowiązanych importerów w Unii.

3.2.4. Margines dumpingu

- (61) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (62) Poziom współpracy w przypadku Rosji był wysoki, ponieważ wywóz współpracującego producenta eksportującego stanowił około 85 % całego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie ustalono następujące marginesy dumpingu, wyrażone w postaci odsetka wartości importowej CIF:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
PAO Severstal	- 1,4
Margines ogólnokrajowy	- 1,4

- (63) Zważywszy na wysoki poziom współpracy w Rosji, ogólnokrajowy margines dumpingu ustalono na tym samym poziomie, co margines dumpingu ustalony dla współpracującego producenta eksportującego.
- (64) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że Komisja nie powinna była ustalić ogólnokrajowego marginesu dumpingu na tym samym poziomie, co margines dumpingu ustalony dla jedynego współpracującego producenta eksportującego, lecz zamiast tego obliczyć margines ogólnokrajowy zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (65) Twierdzenie skarżącego, zgodnie z którym niesprawiedliwe byłoby oparcie ogólnokrajowego marginesu na ustaleniach w odniesieniu do współpracującego producenta eksportującego nie zostało jednak szerzej opisane, ani też poparte dodatkowymi informacjami lub dowodami. Jak wspomniano w motywie 62, poziom współpracy w Rosji był wysoki, a dostarczone dane uznano za reprezentatywne, niezależnie od tego, czy przedmiotowy wywóz był dokonywany przez jednego eksportującego producenta w Rosji, czy większą ich liczbę. Ponadto nawet gdyby Komisja wykorzystwała do obliczenia cła rezydualnego rodzaje produktu najczęściej wywożone przez współpracującego producenta eksportującego, margines ogólnokrajowy pozostałby poniżej progu *de minimis*. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (66) Z uwagi na ujemny ogólnokrajowy margines dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, należy zakończyć dochodzenie w odniesieniu do przywozu elementów drążonych z Rosji bez wprowadzania środków.

3.3. Turcja

- (67) Dziesięciu producentów eksportujących w Turcji współpracowało podczas dochodzenia. Jak wspomniano w motywie 13, Komisja wybrała próbę składającą się z trzech producentów, mianowicie Noksel Celik Boru Sanayi, Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi i Yücel Boru ve Profil Endüstrisi.

3.3.1. Wartość normalna

- (68) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym dla poszczególnych producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Według tego kryterium łączna sprzedaż produktu podobnego dokonana na rynku krajowym była reprezentatywna dla każdego współpracującego producenta eksportującego.
- (69) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (70) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej tego jednego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (71) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD.
- (72) W przypadku gdy mniej niż 80 % sprzedaży krajowej przyniosło zysk lub średnia ważona cena sprzedaży była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (73) W przypadku gdy sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, jak opisano w motywie 27 powyżej.
- (74) W toku dochodzenia ustalono, że wartość normalną dla trzech współpracujących producentów eksportujących oparto, w odniesieniu do niektórych rodzajów produktu, na średniej ważonej cen całej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu w OD, w odniesieniu do innych rodzajów produktu na cenach krajowych w zwykłym obrocie handlowym, a w odniesieniu do jeszcze innych rodzajów produktu wartość ta została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

3.3.2. Cena eksportowa

- (75) Wszyscy trzej producenci eksportujący w Turcji dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. Ceny eksportowe zostały w związku z tym ustalone na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3.3. Porównanie

- (76) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową trzech producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works.
- (77) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w kosztach transportu i przeładunku, kosztach kredytu, prowizji, pakowania, opłat bankowych oraz rabatach końcowo-rocznych.
- (78) Jeden producent eksportujący twierdził, że wartość normalna powinna zostać dostosowana na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do systemu uszlachetniania czynnego, w ramach którego cło z tytułu przywozu nie jest płacone, jeżeli dokonuje się wywozu równoważnej ilości gotowego produktu. Producent ten wykazał, że nie uiścił cła na niektóre nakłady, które mogły zostać włączone do wywożonego produktu, jednak nie wykazał, że równoważne cło zostało zapłacone za nakłady, które zostały włączone do produktu gotowego przeznaczonego na rynek krajowy. Producent eksportujący nie wykazał więc, że zastosowanie procedury uszlachetniania czynnego ma wpływ na porównywalność cen i w związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (79) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że Komisja nie przedstawiła wystarczających wyjaśnień dotyczących stosowania przez eksportera systemów uszlachetniania czynnego i jego wpływu na marginesy dumpingu. Skarżący stwierdził, że istnieją inne nierozstrzygnięte kwestie, ale nie podał szczegółów.
- (80) Komisja zauważa, że jej celem w motywie 78 było wyjaśnienie wniosku o dostosowanie oraz uzasadnienie jego odrzucenia, a nie wyjaśnienie stosowania systemu uszlachetniania czynnego przez producentów eksportujących. Zastosowanie systemu uszlachetniania czynnego nie ma samo w sobie wpływu na obliczenia dotyczące dumpingu. Ma ono znaczenie tylko wówczas, gdy wpływa na porównywalność cen między wartością normalną a ceną eksportową. Jak wyjaśniono w motywie 78 powyżej, w omawianym przypadku było jednak inaczej. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (81) W uwagach z dnia 26 marca 2019 r. skarżący argumentował, że istniały różnice fizyczne między rzekomo identycznymi rodzajami produktu sprzedawanymi w Unii oraz sprzedawanymi na rynku krajowym, ponieważ tureccy producenci eksportujący stosowali jego zdaniem różne normy przy sprzedaży do Unii (EN 10219) i przy sprzedaży na rynku krajowym (TS 5314). Zdaniem skarżącego norma turecka w sposób istotny różni się od normy unijnej, jeżeli chodzi o tolerancję dotyczącą ilości. Oznacza to, że nominalne ilości zgłoszone przez tureckich producentów eksportujących w istotny sposób odbiegały od faktycznych ilości, które zostały wysłane, a w konsekwencji zniekształcały podane ceny jednostkowe. Skutkowało to zdaniem skarżącego sztucznym zniżeniem marginesów dumpingu. W związku z tym konieczne byłoby dostosowanie w górę wartości normalnej w celu wyeliminowania tych zniekształceń.
- (82) Argument skarżącego opiera się na dwóch założeniach: (i) że producenci eksportujący stosują normę TS 5314 do sprzedaży na rynku krajowym; oraz (ii) że obliczenie dumpingu było oparte na wadze nominalnej, a nie rzeczywistej. W uwagach z dnia 26 marca oraz z dnia 1 i 2 kwietnia 2019 r. producenci eksportujący zakwestionowali oba założenia, argumentując, że (i) nie stosowali normy TS 5314 w OD; oraz (ii) dane przedstawione w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu opierały się na rzeczywistej, a nie nominalnej wadze. Oba te elementy zostały zweryfikowane i potwierdzone przez Komisję.
- (83) W uwagach z dnia 5 kwietnia 2019 r. skarżący podtrzymał to twierdzenie, wskazując, że producenci eksportujący mogli stosować normę TS 5314 poza OD. Skarżący zakwestionował ustalenie, zgodnie z którym przedsiębiorstwa tureckie nie stosują norm tureckich przy sprzedaży na swoim rynku krajowym. Skarżący zakwestionował również sposób pomiaru lub obliczenia rzeczywistej wagi produktu.
- (84) Komisja potwierdziła, że zarówno kwestia stosowania norm, jak i kwestia wagi produktu zostały omówione z producentami eksportującymi oraz zweryfikowane podczas kontroli na miejscu. Kwestie te zostały zidentyfikowane w trakcie poprzednich dochodzeń dotyczących tego produktu, w związku z czym zwrócono na nie szczególną uwagę podczas dochodzenia. W związku z powyższym twierdzenie skarżącego zostało odrzucone.
- (85) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący podtrzymał twierdzenie, że producenci eksportujący w Turcji stosują standardową konwersję wagi, co prowadzi do innej ostatecznej ceny za tonę (w zależności od stosowanego standardu). Skarżący twierdził, że Komisja nie przedstawiła wystarczających wyjaśnień na temat sposobu, w jaki zweryfikowano wykorzystanie przez producentów eksportujących rzeczywistej, a nie teoretycznej wagi na fakturach.
- (86) Jak wspomniano w motywie 84, Komisja upewniła się, że w swojej odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy producenci eksportujący objęci próbą podali rzeczywistą wagę produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego sprzedawanego na rynku unijnym i krajowym. Komisja dokonała doboru próby faktur wystawionych klientom na rynku krajowym i klientom w Unii oraz oceniła wagę na podstawie dokumentów przewozowych i faktur towarowych, jak również zgłoszeń celnych dokonywanych w ramach sprzedaży klientom w Unii. Weryfikacja potwierdziła, że producenci eksportujący zgłosili rzeczywistą wagę sprzedanego produktu, a nie wagę teoretyczną w oparciu o normę.
- (87) W uwagach z dnia 15 kwietnia 2019 r. skarżący twierdził również, że – zgodnie z badaniami rynkowymi – tureccy eksporterzy, pomimo iż wystawiają faktury podmiotom ze Zjednoczonego Królestwa na podstawie normy EN 10219, w rzeczywistości produkują oraz wysyłają do Zjednoczonego Królestwa elementy drążone produkowane zgodnie z normą BS 4848. Skarżący twierdził również, że jeżeli praktyka taka miała miejsce, to teoretyczna waga na fakturze byłaby błędna. Skarżący twierdził, że faktycznie pojawił się błąd, ponieważ: (i) masę nominalną oblicza się przez pomnożenie długości przez masę nominalną na jednostkę długości; oraz (ii) norma EN figurująca na fakturze dopuszcza mniejszą liczbę kilogramów na metr (3,30 kg) niż norma BS, zgodnie z którą wyprodukowano produkt (3,45 kg/m). Skarżący twierdził, że dostosowanie na skutek tego zniekształcenia wymaga obniżenia ceny sprzedaży w Zjednoczonym Królestwie średnio o 3,5 %.
- (88) Komisja zauważa, że skarżący nie dostarczył żadnych dowodów na stosowanie takiej praktyki. W trakcie dochodzenia Komisja nie pozyskała żadnych dowodów, które potwierdzałyby stosowanie takiej praktyki. Ponadto, jak wspomniano w motywie 82, Komisja stwierdziła, że w swojej odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy producenci eksportujący objęci próbą podali rzeczywistą wagę produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego sprzedawanego na rynku unijnym i krajowym. Przy obliczaniu dumpingu zastosowano tę rzeczywistą, a nie teoretyczną wagę. W związku z tym również powyższe twierdzenie skarżącego zostało odrzucone.

- (89) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący powtórzył swoje twierdzenie streszczone w motywie 87 powyżej, dotyczące tego, że fakturowanie zgodnie z normą EN 10219 lecz sprzedawanie zgodnie z normą BS 4848 skutkowało różnicą w nominalnej wadze. Skarżący twierdził również, że dostarczył dowody potwierdzające taką praktykę.
- (90) Dowody, do których odnosi się skarżący, wskazują, że importerzy oferują sprzedaż zgodnie z normą BS 4848, natomiast nie wskazują, że wystawiają oni faktury zgodnie z normą EN 10219. Jednakże jak wyjaśniono powyżej, nawet gdyby tak było, obliczenie dumpingu było oparte na rzeczywistej, a nie na nominalnej wadze. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (91) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że struktura kosztów tureckich producentów jest inna niż w przypadku producentów unijnych i że różnicę tę należy wziąć pod uwagę przy obliczaniu marginesu dumpingu.
- (92) Należy przypomnieć, że przy ustalaniu marginesów dumpingu nie ma podstawy prawnej do uwzględnienia różnic w strukturze kosztów między producentami eksportującymi objętymi postępowaniem a przemysłem unijnym. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (93) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że na turecką wartość normalną ma wpływ różnica między ceną surowca podobnego wytwarzanego na potrzeby tureckiego rynku krajowego a ceną surowca dla produktu objętego postępowaniem wytwarzanego na rynek eksportowy. Strona ta twierdziła w szczególności, że na rynku krajowym tureccy eksporterzy korzystają z droższych surowców niż przy produkcji na eksport.
- (94) W odpowiedzi na te uwagi Komisja zauważyła, co następuje. Przypomniała, że dostosowania dokonane zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego można wprowadzić wyłącznie w odniesieniu do różnic, które mają wpływ na porównywalność cen, a nie porównywalność kosztów. W tym względzie Komisja zauważyła, że wspomniana zainteresowana strona nie przedstawiła dowodów na istnienie różnicy w kosztach wytwarzania produktu krajowego i wywozonego. W każdym przypadku Komisja stwierdziła, że dochodzenie nie ujawniło żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia, w związku z czym uwagi zainteresowanej strony pozostały nieuzasadnione. Zainteresowana strona nie przedstawiła również dowodu na to, że taka różnica kosztów (która nie ma miejsca w tym przypadku) byłaby odzwierciedlona w cenie sprzedaży produktu w sposób mający wpływ na porównywalność cen między wartością normalną a ceną eksportową. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

3.3.4. Margines dumpingu

- (95) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (96) Poziom współpracy w przypadku Turcji był wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił prawie 100 % całego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie marginesy dumpingu, wyrażone w postaci odsetka wartości importowej CIF, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
Noksel Celik Boru Sanayi	0,5
Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi	- 3,6
Yücel Boru ve Profil Endüstrisi	2,5
Margines ogólnokrajowy	- 0,03

- (97) Ze względu na fakt, że margines dumpingu jednego z producentów eksportujących jest ujemny, a margines dumpingu drugiego producenta eksportującego znajduje się poniżej progu *de minimis* określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja sprawdziła, czy średni ważony ogólnokrajowy margines dumpingu był powyżej tego progu.
- (98) Margines ogólnokrajowy został obliczony jako średnia ważona marginesów dumpingu ustalonych dla przedsiębiorstw objętych próbą. Obliczony w ten sposób margines dumpingu, wyrażony jako odsetek wartości CIF wywozu producentów objętych próbą, wyniósł - 0,03 %.
- (99) Biorąc pod uwagę ujemny ogólnokrajowy margines dumpingu, dochodzenie w odniesieniu do przywozu elementów drążonych z Turcji należy zakończyć bez wprowadzania środków.

- (100) Z uwagi na tę konkluzję wniosek o indywidualne badanie, o którym mowa w motywie 14, stał się bezprzedmiotowy.
- (101) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że Rumunia, ze względu na swoją względną bliskość z Turcją, jest szczególnie narażona na przywóz z tego kraju. Zainteresowana strona twierdziła, że przy obliczaniu marginesu dumpingu należy zatem uwzględnić tę szczególną sytuację rynku rumuńskiego.
- (102) Zainteresowana strona nie wyjaśniła jednak, w jaki sposób można by przeprowadzić specjalną ocenę dla tego kraju w celu obliczenia marginesu dumpingu zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego. W istocie argumenty, które zainteresowana strona przedstawiła na poparcie swojego twierdzenia, dotyczyły szkody i interesu Unii, a nie dumpingu. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (103) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń jeden turecki producent eksportujący twierdził, że jego rzeczywisty margines dumpingu byłby poniżej progu *de minimis*, jeżeli Komisja stosowałaby bardziej szczegółową strukturę przy porównywaniu rodzajów produktu, w szczególności poprzez uwzględnienie faktycznego wymiaru i grubości elementów drążonych zamiast ich grupowania. Argument ten został już przedstawiony w trakcie dochodzenia. W pierwotnej wersji tego argumentu producent eksportujący stwierdził, że cena elementów drążonych różni się w zależności od wymiarów i grubości.
- (104) Komisja zauważyła, że cena elementów drążonych istotnie różni się znacząco pod względem wymiarów i grubości, jeżeli jest oparta na długości (tj. cena za metr bieżący). Czynniki te nie są jednak tak istotne, gdy elementy drążone sprzedawane są na wagę (tj. cena za kilogram). Obliczenie dumpingu było oparte na cenach za kilogram, a zatem zgrupowanie różnych wymiarów i grubości było uzasadnione. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (105) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny był produkowany przez ponad 40 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (106) Całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem została ustalona na podstawie dostępnych informacji dotyczących przemysłu unijnego, takich jak informacje zawarte w skardze oraz zweryfikowane dane zgromadzone przez Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej. Całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 3,4 mln ton.
- (107) Jak wskazano w motywie 7, do próby wybrano czterech producentów unijnych, reprezentujących ponad 30 % łącznej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (108) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii w oparciu o całkowitą sprzedaż producentów unijnych w Unii oraz całkowity przywóz z państw trzecich na podstawie danych Eurostatu. Konsumpcję w Unii ustalono na 4 251 597 ton w okresie objętym dochodzeniem.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (109) Jak wyjaśniono w motywach 63 i 96 w toku dochodzenia określono ogólnokrajowy margines dumpingu *de minimis* w przypadku Rosji i Turcji, w związku z czym dochodzenie należy zakończyć w stosunku do tych państw.
- (110) W przypadku Macedonii Północnej ogólnokrajowy margines dumpingu wyniósł 2,9 %. Jednakże tylko przywóz z przedsiębiorstwa FZC można uznać za przywóz po cenach dumpingowych, ponieważ jak określono w motywach 41 i 42 marginesy dumpingu dla dwóch pozostałych przedsiębiorstw były poniżej progu *de minimis* wynoszącego 2 %, jak określono w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (111) Wielkość przywozu po cenach dumpingowych z Macedonii Północnej w okresie objętym dochodzeniem wyniosła [od 15 000 do 25 000] ton. Przywóz ten stanowił [od 0,35 % do 0,59 %] konsumpcji w Unii oraz [od 1,60 % do 2,66 %] całego przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

- (112) Zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, szkodę należy zwykle uznać za nieistotną, jeżeli wielkość przywozu jest mniejsza niż ilości określone w art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Art. 5 ust. 7 stanowi z kolei, że w przypadku braku kumulacji, udział w rynku musi stanowić co najmniej 1 % unijnej konsumpcji produktu objętego postępowaniem.
- (113) W obecnym dochodzeniu, jak wskazano w motywie 109, udział w rynku przywozu objętego postępowaniem stanowił [od 0,35 % do 0,59 %] konsumpcji w Unii, czyli mniej niż wymóg w zakresie udziału w rynku określony w art. 9 ust. 3.
- (114) W związku z tym oraz przy braku dowodów przeciwnych Komisja stwierdziła, że szkodę należy uznać za nieistotną, ponieważ wielkość przywozu po cenach dumpingowych z Macedonii Północnej była niższa niż wielkość określona w art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (115) Z uwagi na nieistotną szkodę (jeżeli w ogóle ma ona miejsce), należy zakończyć dochodzenie w odniesieniu do przywozu elementów drążonych z Macedonii Północnej bez zastosowania środków, zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

5. WNIOSEK I UJAWNIE NIE INFORMACJI

- (116) Biorąc pod uwagę powyższe, postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu elementów drążonych pochodzących z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji, powinno zostać zakończone.
- (117) W świetle powyższych ustaleń wniosek o rejestrację złożony przez skarżącego stał się bezprzedmiotowy.
- (118) Wszystkie strony poinformowano o ustaleniach Komisji oraz wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi.
- (119) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zakończone zostaje postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu spawanych rur, przewodów rurowych i profili drążonych, o kwadratowym lub prostokątnym przekroju poprzecznym, z żelaza innego niż żeliwo lub ze stali innej niż nierdzewna, z wyłączeniem rur przewodowych w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu oraz rur okładzinowych i przewodów rurowych w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu, pochodzących z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji, obecnie objętych kodami CN 7306 61 92 i 7306 61 99.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący